

dende biskop. Også dette skulle betyde en sikkerhed. Det vil dreje sig om 10—12 embeder årligt, som vil falde ind under særreglerne.

Problemet er meget vanskeligt, men det trænger sig på til en løsning. Det er blevet stadig mere aktualiseret, og vi må finde en udvej. Jeg beder ærede medlemmer være klar over, at de allerfleste af de præster, der går ud til særlige opgaver, handler ud fra rent idealistiske motiver og gør for så at sige alles vedkommende en stor og beundringsværdig indsats. Mange af dem må arbejde under meget primitive forhold. Jeg beder Dem tænke f. eks. på Grønlandspræsterne, der må virke under meget primitive forhold, ofte næsten hver dag med livet i vove. Disse mennesker har simpelthen krav på hensyntagen. Hvis vi ikke finder en løsning her, er jeg bange for, at vi må regne med kedelige følger ved besættelsen af disse udmærkede poster, kedelige følger i den forstand, at mange, der ellers ville være udmærkede egnede dertil, vil holde sig tilbage. Men man tager iøvrigt også videre sigte. Der er mange tilfælde her i landet, hvor præst og menighed er kørt trætte i forhold til hinanden, ofte uden at der er noget at sige nogen af parterne på. Vi må også se sådan på det, at den menighed, som i dag er glad over sin indstillingsret, måske om 10 eller 15 år kan stå i det tilfælde at være lykkelig ved muligheden for en ændring, som ellers ville være udeblevet.“

Lovforslaget underkastedes i folketinget en indgående 1. behandling og henvistes derefter til et udvalg, hvis arbejde resulterede i, at der stilledes en række ændringsforslag, af hvilke nogle var stillet eller tiltrådt af udvalget som helhed, andre af udvalget med undtagelse af de konservative medlemmer og atter andre af det konservative mindretal.

I betænkningen oplyses, at udvalget har drøftet forskellige problemer knyttet til spørgsmålet om *sognebåndsløsning*. Kirkeministeren har imidlertid givet tilsagn om, at sagen vil blive taget op, og udvalget har derfor ikke ønsket at fremkomme med ændringsforslag i menighedsrådsloven angående sognebåndsløsernes valgret og valgbarhed, men stiller forslag om, at stk. 8 i § 4 i lov nr. 280 af 30. juni 1922 bibeholdes som stk. 6.

Endvidere har udvalget overfor ministeren rejst spørgsmålet om *kommunernes overtagelse af kirkegårdsudgifterne* og har fået tilsagn om, at denne sag snarest vil blive taget under overvejelse i kirkeministeriet.

Endelig har udvalget med ministeren drøftet spørgsmålet om *en ændret form for bispevalg*, og ministeren har meddelt, at han påtænker at tage lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse op til revision, herunder også spørgsmålet om at give valgmenigheder og valgmenighedspræster adgang til at deltage i bispevalg.